

JEN PRSTEM PO MAPĚŠ ...

Ášter½, 30 bÁ™ezen 2021

Cestovat mÁ-Á¾eme leda tak prstem po mapĚ. UÁ¾ loÁ^skÁ© Velikonoce za moc nestÁjly, ale to jsem alespoÁ^ byla u holky v Rokycansku a za barÁkem jsem mÁ›la les. Kdyby nezaÁala uÁ¾ tehdy hysterie s pandemiÁ-, tak bych se doÁjla podÁ-vat na rychlenÁ© cibuloviny na PraÁ¾skÁ½ hrad. VÁ½stava â€ŽPÁ™edjaÁ™Á- na PraÁ¾skÁ©m hradĚ›â€œ bÁ½vala vÁ¾dy zaÁ•Á EmpÁ-rovÁ©m sklenÁ-ku v KrÁjlovskÁ© zahradĚ›. Ale v bÁ™eznu uÁ¾ byl hrad uzavÁ™en, stejnĚ› tak jako letos.

ZÁjplava

kvÁ›tÁ- ve sklenÁ-ku urÁ•itĚ› je, protoÁ¾e pÁ™Á-mo tam je pĚ›stujÁ- pro hradnÁ- potÁ™ebu, a kvÁ›tiny a bÁ½vajÁ- vÁ¾dy doplnĚ›ny pÁ™edmĚ›ty z umÁ›leckÁ© sbÁ-rky PraÁ¾skÁ©ho hradu. JenomÁ¾e uÁ¾ rok nÁjs do sklenÁ-ku nepustÁ-.

Pak bych se urÁ•itĚ› tradiÁ•nĚ› rozjela vlakem do ÁštĚ- nad Labem a v nedalekÁ©m ZubnickÁ©m skanzenu se podÁ-vala, jak se slavĚ- svÁjtky jara tam.

ProbĚ›hla bych se okolnÁ- pÁ™Á-rodou, kde v tĚ© dobĚ› bÁ½vÁj zÁjplava bledulÁ- a dalÁjÁ-ch jarnÁ-ch nedoÁkavcÁ-, devÁ›tsilÁ-. A po Zubnici by urÁ•itĚ› nÁjsledoval vÁ½let na MednÁ-k, jarnÁ- pÁ™Á-rodou podle SÁzavy, za rÁ-Á¾ovÁ½m kandÁ-kem a podlÁ©Ájkami.

Ani pÁ™es lÁ©to jsem nikam moc paty nevytÁjila.

V BerounĚ› se nekonal ka¾doroÁ•nÁ- keramickÁ½ trh, tak jsem alespoÁ^ vylezla do kopce, podÁ-vat se na veÁernÁ-ÁkovskÁ© medvĚ›dy, Kubu a MatĚ›je, a pak jeÁitĚ› o kousek vÁ½Áj, na nejstarÁjÁ- a nejsrandovnĚ›jÁjÁ- rozhlednu s nÁjzvem DĚ›d.

CihlovÁj rozhledna byla postavena v roce 1893 jako prvnÁ- rozhledna Klubu ÁeskÁ½ch turistÁ-.

MÁj vÁ½Ájku pouhÁ½ch 11 metrÁ- a dlouhÁj lÁ©ta z nÁ- nebylo nic a nikam vidĚ›t. Nakonec nÁ›koho napadlo smĚ›rem na KÁ™ivoklÁjtsko vykĚ›cet pĚ›r stromÁ- a tak DĚ›d se mÁ-Á¾e pyÁnit tÁ-m, Á¾e se z nÁ›ho zase dĚ› rozhlĚ›Á¾et do kraje.

Pak uÁ¾ nÁjsledovaly jenom ÁjedivÁ© dny, jeden jako druhÁ½ a jÁj ztratila z pÁ™ehledu, jestli je stÁ™eda, nebo nedĚ›le. A do toho abych se bÁjla pustit rÁjadio, TV, Ái internet, protoÁ¾e tam vÁjude nÁjs dennĚ› masÁ-rujÁ-covidem. Z obavy ze ztrÁjty Á¾ivota jsme nakonec na normÁlnÁ- Á¾ivot rezignovali a pouze pÁ™eÁ¾Á-vÁjme. Uplynulo lÁ©to a poÁ™Ájd zahadovanÁ- jsme vstoupili do podzimu. PodobnĚ› jako oslava jara, dopadly DoÁ¾Á-nky i VinobranĚ-, na DuÁjÁky se lidÁ© se bÁjli jÁ-t i na hÁ™bitov zapĚ›lit svÁ-Áku.

PÁ™ed vÁjnoÁ•nÁ-mi svÁjtky nebylo Á¾ÁjdnÁ© Á•ertovskÁ© rojenÁ-, ani poÁ•Á-tÁjnÁ- MikulÁjÁjÁ-, z VÁjnoÁ•nÁ-ch trhÁ- zÁ stala pouhÁj torza. Ani Bonsai klub nemohl mĚ›t svoji ka¾doroÁ•nÁ- instalaci betlÁ©mÁ- ve sklepenÁ- BetlÁ©mskÁ© kapse. Obvykle se zaÁ•Ájtkem ledna konajÁ- po ÁEesku tÁ™Á-krÁjlovÁ© prÁ›vody, letos nic. PenÁ›Á¾nÁ- sbÁ-rky se pÁ™esunuly do on-line prostoru. MatĚ›jskáj pouÁ›, Masopust a vloni ÁEarodĚ›jnice, takovÁ© oslavy jako by snad ani nikdy neexistovaly.

Ještě stá- , že ta pĚ-roda na nĚ je lidskĚ omezenĚ-
zvysoka kaĚle a Ělape si podle svĚho. Kousek radosti nĚm pĚce jenom pĚinesla
pĚknĚ snĚhovĚ nadĚlka, a i my v nĚ-ĚinĚch jsme mohli vytĚhnout bĚĚky.

Uplynul rok, mĚme tu dalĚ- Velikonoce a poĚd se
prakticky nikam nesmĚ a mĚsto rouĚek uĚ nosĚme respirĚtory. A jĚ jsem díky
lockdownu uvĚzla ve Ě moulovĚ a dceru jsem nevidĚla od VĚnoc.

PrvnĚ- jarnĚ- den nestĚl za nic. I kdyĚ pozdĚ, nakonec
jsme se doĚkali. Pomalu se nĚm z AustrĚlie vracĚ- jeĚtĚ ponĚkud zubatĚ slunĚ-Ěko.
A jĚ tu oĚima vytahuji ze zemĚ kdekou kytiĚku. ĚsplnĚ prvnĚ- byly sedmikĚsky,
talovĚny, pak hned snĚĚenky, nahokvĚtĚ Ě jasmĚn, chlupatĚ ĚeskĚ kĚivatec, vonnĚ
kalina a dneska jsem uĚ vidĚla kvĚst modrĚ ladoĚky.

KvĚtnĚ nedĚle je poslednĚ-m dnem pĚstu, to si mĚme
natrhat koĚiĚky a oblĚci novĚ Ějaty, Po nedĚli nĚsleduje ModrĚ pondĚlĚ- a Ě edivĚ
ĚterĚ, Ěas Ěklidu. DalĚ- je Ě karedĚ stĚmeda, kdy se nemĚme Ějkaredit, a na ZelenĚ
Ětvrtek se mĚ jĚst vĚjechno, co je zelenĚ. TakĚ se nemĚ nic pĚjĚovat a s nikĚm
se nemĚme hĚdat.

Ě up na kopĚivy a upĚct hlaviĚku. Nemoci, hĚdky se nĚm
tak vyhnou a penĚze se budou jenom hrnout.

NĚslednĚ
odletĚ- zvony do Ě-Ěma, a abychom byli zdrĚvi, jsou na ĚadĚ jidĚĚje, pĚknĚ
pomazanĚ medem. VelkĚ pĚitek je podle povĚr spojen s kouzly. To se otvĚrajĚ-
poklady ve skalĚch a voda v horskĚch pramenech se mĚnĚ na vĚno. NĚsleduje BĚlĚ
sobota, Ěas pro pletenĚ- pomlĚzky, barvenĚ- vajĚ-Ěek, peĚenĚ- berĚnka a mazancĚ.

V nedĚli pak
BoĚĚ- hod.

CelĚ
domĚcnost uĚ mĚ bĚt ĚistĚ jako klĚcka, vĚjechno upeĚenĚ, nazdobenĚ a pĚichystanĚ
na VelikonoĚnĚ- pondĚlĚ-.

Velikonoce skonĚ- starĚm, snad jeĚtĚ
pohanskĚm zvykem, pomlĚzkou. Ta musĚ- bĚt spletena z mladĚch vrbovĚch proutkĚ,
jedinĚ takovĚ pomlĚzka svĚm dotykem na ĚenskĚm Ěi dĚ-vĚ-Ěm pozadĚ- zajistĚ-, aby
byla do pĚĚ-Ěho jara svĚĚ- a zdravĚj.

Odpoledne to pak dĚmy mohou pĚnĚm oplatit,
protoĚe i oni potĚebujĚ- bĚt pĚmi sĚle.

S nĚvratem slunĚ-Ěka se vracĚ- i optimismus, Ěe
bude lĚp.

Hezkou oslavu jara,

procházky po
probouzející se přírodě

pro zachování
fyzického a hlavně duševního zdraví,

vám všem přeje

Deeres